

Full de ruta ANC 2018-2019: mentalitat i estratègies renovades

written by Jaume Marfany | 5 de gener de 2018

Digueu-me paranoic, si ho voleu, però sembla com si s'estigués escampant l'opinió que cal "liquidar" l'ANC abans del que estava previst, que no ho oblidem, era per a quan aquest país assolís la independència.

Estic d'acord que la situació i el context polític que estem vivint requerirà altres formes d'acció ciutadana que, indubtablement, però no només, passaran per les diferents maneres d'exercir la resistència no violenta que, perquè pugui tenir èxit, necessitarà gent disposada, però, sobretot, d'una gran xarxa territorial ben organitzada.

I és aquí on la meva "paranoia" em porta a pensar que a algú li fa nosa l'ANC, que pensa que ja ha fet tot el que podia fer i que ja és hora que sigui substituïda per altres tipus d'organització. En un dels molts comentaris i articles que corren pels mitjans llegeixo: "Veient que els polítics no estan a l'altura de la situació hauríem d'anar iniciant els ciutadans sense partits, ni ANC ni Òmnium. D'entrada hauríem d'aconseguir que tots els independentistes de cor entrin a formar a part d'organitzacions com els CDR." És a dir, les organitzacions que, des del 2012, han estat les capdavanteres del moviment independentista ara ja no serveixen.

És evident que no es pot obviar de cap manera l'aparició dels CDR. La seva intervenció va ser important durant l'1 d'octubre, però principalment durant l'aturada de país del 3 d'octubre i en menor grau el 8 de novembre. Les accions que van dur a terme en aquestes dues aturades de país ens indiquen molt bé quina és la seva principal estratègia. Han de tenir i

tindran un paper important a curt i mitjà termini.

L'ANC, però, és la principal organització independentista de la societat civil. La seva xarxa territorial és la més extensa, present a més de 750 municipis. Les seves 50 sectorials, autèntics lobbies de pressió en els seus àmbits naturals, omplen de contingut el missatge de l'ANC i les fan indispensables de cara al procés constituent de la República. Les 38 assemblees exteriors presents arreu del món col·laboren per ampliar-ne el ressò internacional. Aquesta xarxa, els seus prop de 50.000 associats i l'experiència organitzativa de més de cinc anys fan que sigui, no només absurd, sinó temerari i inconscient voler prescindir-ne o relegar-la a un segon terme en la propera lluita per la consolidació de la República.

L'ANC continua sent la base, els fonaments i l'estructura del gran moviment popular independentista i no es pot desapropiar, deixar-la de banda i dedicar-se a engegar noves organitzacions. Ara bé, dit això, també és inqüestionable que necessitem una ANC diferent, una ANC renovada. Cal modificar-ne funcionaments. Cal canviar les estratègies que han estat decisives per arribar fins a l'1 d'octubre i aplicar-ne de noves per a una nova etapa, molt diferent de la viscuda fins ara.

El 18 de febrer hi ha prevista l'Assemblea General (AG) de l'ANC. Una assemblea avançada a causa de la situació política. Ben aviat, les diferents assemblees territorials, sectorials i exteriors de l'ANC rebran els documents que caldrà debatre i aprovar, primer en l'àmbit propi de cada assemblea i, el 18 de febrer, en Assemblea General. Els dos documents clau seran la Ponència Marc i el Full de Ruta per al proper mandat.

Els diferents fulls de ruta de l'Assemblea han marcat des del 2012 l'actuació de l'ANC i han estat decisius per tal que el procés d'independència avancés i superés els diferents esculls amb què s'ha anat trobant durant els darrers anys. Enguany, el full de ruta que aprovem a l'AG ha de reflectir clarament

aquesta necessària renovació de l'ANC que permeti situar l'organització, de nou, com a capdavantera del moviment independentista en aquesta nova etapa. El full de ruta ha de donar resposta a quina serà l'actuació de l'Assemblea, i ha d'incloure, principalment, la seva posició davant d'aquests punts bàsics:

- La situació dels presos i exiliats i com afrontar la repressió de l'Estat amb accions concretes i, sobretot, ben organitzades i planificades.
- La relació i la coordinació amb els CDR i amb totes aquelles organitzacions que tinguin com a objectiu fer efectiva i consolidar la República. Així mateix, amb el Govern i amb els partits polítics independentistes. Des de la seva fundació, l'ANC sempre ha mantingut que la independència només serà una realitat si es manté la unitat d'acció entre les institucions, els partits i organitzacions polítiques i la societat civil.
- L'inici del procés constituent. La millor manera de consolidar la República i d'afegir-hi molta més gent al projecte de construcció d'un nou país és debatent com voldríem que fos la Catalunya del futur.

El full de ruta, com sempre ha fet, ha de definir quin ha de ser el lloc de l'Assemblea i com ha d'assumir-ne les responsabilitats, les que corresponen a una organització popular, unitària, plural i democràtica.

Estic convençut que l'Assemblea sabrà estar a l'altura que li exigeix el nou context polític. Estic segur que les assemblees territorials, sectorials i exteriors hi contribuiran de manera decisiva, debatent la proposta de ponència i de full de ruta que els presenti el Secretariat Nacional. No dubto que, si cal, presentaran les esmenes que reforcin i potenciïn aquests documents per tal que l'AG, l'òrgan sobirà, aprovi un full de ruta renovat, engrescador, clar i potent.

Una ANC amb mentalitat i estratègies renovades i amb capacitat

de lideratge és el que cal per reforçar i potenciar la unitat d'acció de tot el moviment independentista. Una "nova" ANC, acompanyada d'una coordinació real i efectiva entre les forces polítiques, les institucions i la societat civil és el millor remei per evitar caure en un bucle "processista" sense fi o, el que seria encara pitjor, en un desgavell, desorganització i descontrol del moviment, en un camp qui pugui en què tothom actuï segons els seus criteris i estratègies.